

۳۵۳ - ای منجذبه به نفحات الله نغمه زار و آه شرر بارت چنان شعله برافروخت که قلب اهل سرادق عصمت را بسوخت این ناله و فغان بملاً اعلی رسید و بسمع روحانیان ملکوت ابهی درپ غیب عما رسید حال در جوش و خروشی درآ و لسان بتبلیغ امر الله بگشا و در نشر نفحات الله بین اماء الله بکوش تا چون روح قدسی اجساد میته را زنده نمائی و چون نفحات فردوسی جنت رضوان را معطر کنی ایامرا غنیمت شمر و انفاس را قدر بدان در هر نفسی نفحه حیاتی بمشام جان برآر و در هر آنی بیوی خوشی دماغرا تر کن و مشام طالبات را معطر نما کلمه الهیه چون نسیم بهاری و اریاح لواقع رحمانیست لکن چون این از حنجر روحانی تلاوت شود روح حیات نثار نماید و جان نجات مبدول دارد ارض طیبه را گلشن و گلزار نماید و آفاق وجود را عنبربار